

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 21/07/2017

Αριθμός απόφασης: 1491

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8- ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας : 546 30 Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313333254
ΦΑΞ : 2313333258
E-Mail : ded.thess@n3.syzefxis.gov.gr
Url : www.aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»
 - γ. Της ΠΟΛ 1064/12-4-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27.04.2017).
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».
4. Την με ημερομηνία κατάθεσης ...-**2017** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του . του ..., Α.Φ.Μ. ..., κατά των υπ' αρ. ...& .../...-2017 Οριστικών Πράξεων Διορθωτικού Προσδιορισμού Έκτακτης Εισφοράς Φυσικών Προσώπων διαχειριστικών περιόδων 01/01/2007- 31/12/2007 & 01/01/2009- 31/12/2009 αντίστοιχα, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.
5. Τις υπ' αρ. ...& .../...-2017 Οριστικές Πράξεις Διορθωτικού Προσδιορισμού Έκτακτης Εισφοράς Φυσικών Προσώπων διαχειριστικών περιόδων 01/01/2007- 31/12/2007 & 01/01/2009- 31/12/2009, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από .../2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ... Ενδικοφανούς Προσφυγής του . . του ..., **Α.Φ.Μ.** ..., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αρ. .../...-**2017** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Έκτακτης Εισφοράς Φυσικών Προσώπων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος για τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2007-31/12/2007 εισφορά ύψους 5.000€ πλέον πρόσθετη εισφορά λόγω ανακρίβειας ύψους 6.000€, ήτοι συνολικό ποσό **11.000€**.

Με την υπ' αρ. .../...-**2017** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Έκτακτης Εισφοράς Φυσικών Προσώπων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ... καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος για τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2009-31/12/2009 εισφορά ύψους 4.830,41€ πλέον πρόσθετη εισφορά λόγω ανακρίβειας ύψους 5.796,49€, ήτοι συνολικό ποσό **10.626,90€**.

Οι προσβαλλόμενες πράξεις εκδόθηκαν, κατόπιν μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος, που διενήργησε η Δ.Ο.Υ. ..., δυνάμει της υπ' αρ. εντολής .../...-2016 του Προϊσταμένου της για το χρονικό διάστημα από 01/01/2005 έως και 31/12/2011. Αφορμή του ελέγχου αποτέλεσε η με αριθμό .../2016 Πληροφοριακή Έκθεση Ελέγχου Εισοδήματος - Κ.Β.Σ της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, που εκδόθηκε στο πλαίσιο εκτέλεσης της με αριθμό ΕΟΕ ΣΣ .../2016/...-2016 Εισαγγελικής Παραγγελίας.

Από τον έλεγχο που διενήργησε η Υ.Ε.Δ.Δ.Ε ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, σε λογαριασμούς που διατηρούσε ο προσφεύγων το επίμαχο διάστημα στην τράπεζα . . Α.Ε διαπιστώθηκε προσαύξηση της περιουσίας του από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία σύμφωνα με το αρ. 48§3 του Ν. 2234/94.

Εν συνεχεία, ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. ..., αξιοποιώντας τα ευρήματα του ελέγχου της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, εξέδωσε τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η προσαύξηση της περιουσίας του προσφεύγοντος από άγνωστη πηγή και αιτία ανά φορολογική περίοδο έχει ως εξής:

	ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΩΤΟΓΕΝΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ (βάσει ελέγχου)	ΔΗΛΩΘΕΝΤΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ (πλέον Φ.Π.Α. & μείον Παρακρ. Φόροι)	ΠΡΟΣΔΥΞΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ (βάσει ελέγχου)
ΧΡΗΣΗ 2005	166.100,00€	102.942,75€	63.157,25 €
ΧΡΗΣΗ 2006	347.600,00€	244.157,67€	103.442,33 €
ΧΡΗΣΗ 2007	544.855,03€	364.015,14€	180.839,89 €
ΧΡΗΣΗ 2008	961.096,67€	189.733,28€	771.363,39 €
ΧΡΗΣΗ 2009	744.648,04€	303.427,59€	441.220,45€
ΧΡΗΣΗ 2010	451.038,92€	15.071,47€+ 36.000€ (Ν. 4446/2016)	399.967,45€

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση Ενδικοφανή Προσφυγή, ζητά να γίνει αυτή δεκτή και να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες Οριστικές Πράξεις Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος για τα οικονομικά έτη 2006 έως & 2011 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ... προβάλλοντας τους ακόλουθους λόγους:

- 1) Παράνομη και αναίτιολογητη απόρριψη της πλήρους δικαιολόγησης της προέλευσης των ποσών συγκεκριμένων επί μέρους κινήσεων. Το σύνολο των ποσών, που βρέθηκαν κατατεθειμένα σε λογαριασμούς του προσφεύγοντος έχει αιτιολογηθεί επαρκώς. Παρατίθεται αναλυτικός πίνακας των κατατεθειμένων ποσών με την σχετική αιτιολογία.

Πιο συγκεκριμένα, ο προσφεύγων, προκειμένου να αιτιολογήσει τα ποσά που βρέθηκαν κατατεθειμένα στους λογαριασμούς του επικαλείται:

A) Ανάλωση σχηματισθέντος κεφαλαίου χρήσεων 2000-2005.

B) Επανακαταθέσεις ποσών ήδη αναληφθέντων σε προγενέστερο χρόνο. Από καμιά διάταξη νόμου ή ερμηνευτική θέση της Φορολογικής Διοικήσεως δεν προκύπτει αφενός η απαγόρευση της επικλήσεως προγενεστέρων αναλήψεων προς αιτιολόγηση των επανακαταθέσεων και αφετέρου η απαίτηση για πλήρη χρονική και ποσοτική ταύτιση αναλήψεων – επανακαταθέσεων. Αντιθέτως, η Φορολογική Διοίκηση στην με αριθμ. πρωτ. ΔΕΑΦ Α΄ ... ΕΞ 2015/...-2015 Διευκρινιστική Εγκύκλιό της με θέμα «Διευκρινίσεις για θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης της περιουσίας», μεταξύ άλλων, αναφέρει: «.....το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο

λογαριασμό.»

Γ) Δύο συμβάσεις ατόκων δανείων που υπογράφηκαν μεταξύ του προσφεύγοντος και του πατέρα του (. .) στις 09-08-2005 και 14-09-2006 αντίστοιχα

Δ) Τραπεζικό δανεισμό – Προσκομίζονται συμβάσεις τραπεζικών δανείων.

Ε) Προεξοφλήσεις επιταγών. Η φορολογική αρχή διαπιστώνοντας ότι στην αιτιολογία των εν λόγω κινήσεων αναγράφεται η λέξη «ΧΟΡΗΓΗΣΗ», είχε υποχρέωση να ανατρέξει στις σχετικές χορηγήσεις, να ερευνήσει και να επιβεβαιώσει αυτές (σχετ. η υπ' αριθμ...../2016 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας).

ΣΤ) Το από 10-02-2011 Ιδιωτικό Συμφωνητικό Αναγνώρισης Χρέους συνολικού ποσού 300.000,00 €, μεταξύ του κ. . . και του προσφεύγοντος. Το εν λόγω ποσό ο κος το είχε δανείσει ατόκως από το έτος 2006 και εξής στον προσφεύγοντα, με απώτατο όριο χρονικής καταβολής το έτος 2011.

Ζ) Επιστροφή χρηματικών ποσών για έργα που τελικώς δεν εκτελέσθηκαν ποτέ εξαιτίας της υπαναχώρησης του προσφεύγοντος από τις σχετικές συμφωνίες με τους αντισυμβαλλόμενους. Προς επίρρωση του εν λόγω ισχυρισμού ο προσφεύγων προσκομίζει την από ...-2017 Υπεύθυνη Δήλωση του κ. . . , καθώς και την από ...-2017 Υπεύθυνη Δήλωση του κ. . .

Η) Ρευστοποίηση Ασφαλιστικών – Τραπεζικών προϊόντων. Προσκομίζεται το από ...-2017 αντίγραφο κινήσεων του υπ' αριθμ. λογαριασμού στην Τράπεζα . – . Α.Ε., καθώς και τα υπ' αριθμ. 1) ... (κάλυψη μικτής ασφάλισης ζωής εφάπαξ ασφάλιστρου και επενδυτικός λογαριασμός profit lock gold), 2) ... (κάλυψη μικτής ασφάλισης ζωής εφάπαξ ασφάλιστρου και επενδυτικός λογαριασμός σύνταξης profit lock και 3) ... (πρόγραμμα σύνταξη invest) Ασφαλιστικά Συμβόλαια, τα οποία ρευστοποιήθηκαν και προέκυψαν οι σχετικές κινήσεις στον υπ' αριθμ..... τραπεζικό λογαριασμό.

Θ) Ακαθάριστα έσοδα προηγούμενων και επόμενων χρήσεων .

Συγκεντρωτικά, ανά διαχειριστική περίοδο οι πιστωτικές κινήσεις στους τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος αιτιολογούνται ως εξής:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ								
		2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
1	ΑΠΟΚΡΥΒΕΙΣΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΥΛΗ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΕΛΕΓΧΟ	63.157,25	103.422,33	180.839,23	771.363,39	441.220,45	435.967,45	-207.345,9

2	ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΑ ΕΣΟΔΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΠΙΝΑΚΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΟΜΕΝΩΝ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΤΡΕΧΟΥΣΑΣ	0	10.000	92.200	329.000	235.713	135.800	69.060
3	ΕΠΑΝΑΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΜΕΤΡΗΤΩΝ (ΜΕΡΟΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΝ ΜΕΤΡΗΤΩΝ) ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΑ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ	33.100	104.000	303.655	368.680	196.970	162.000	16.750
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΝΤΟΣ ΧΡΗΣΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΝ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	62.250	190.220	370.480	422.060	260.261	169.940	18.810
4	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ-ΑΝΑΛΩΣΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΕΚΚΑΘΑΣΙΣΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ 200-2005	50.000						
5	ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ				45.000			
6	ΑΤΟΚΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΙΔΙΩΤΕΣ	37.000	184.300	20.000	173.000	20.000	15.000	
7	ΑΝΕΚΤΕΛΕΣΤΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ ΚΑΤΑΒΟΛΩΝ ΜΕΤΡΗΤΩΝ Η ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ	0		20.000	64.000	20.000	13.000	2.500
8	ΤΡΑΠΕΖΙΚΕΣ ΕΠΑΝΑΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ	0					18.968	
9	ΤΡΑΠΕΖΙΚΕΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΗΣ ΕΠΙΤΑΓΩΝ ΠΕΛΑΤΩΝ- ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΑ ΕΣΟΔΑ	0				35.515	43.580	
10	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΠΟΥ ΔΗΛΩΝΕΤΑΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ 4446/2016 -	0	0	0	0	0	36.000	

- 2) Ελαττωματική και μη ουσιαστική η προδικασία της προηγούμενης ακρόασης του άρθρου 20 παρ. 2 του Συντάγματος.
- 3) Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για την επιβολή φόρων.
- 4) Παράνομη και εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 145 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Ν. 2717/1999). Το βάρος απόδειξης των γεγονότων, που κατά τον έλεγχο συνιστούν φορολογικές παραβάσεις, φέρει ακέραιο η Φορολογική Αρχή, πράγμα, που εν προκειμένω αποφεύγει να πράξει και, ως εκ τούτου, προβαίνει σε αόριστα, αβάσιμα και αυθαίρετα συμπεράσματα.
- 5) Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 47 ν.4174/2013.
- 6) Μη εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας και του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.
- 7) Παραβίαση της αρχής της φορολογικής ισότητας (αρ. 4 του Συντάγματος)
- 8) Νομική πλημμέλεια λόγω παραβίασης του δικαιώματος στην περιουσία.
- 9) Παραβίαση των αρχών της προστασίας της ανθρώπινης αξιοπρέπειας (άρθρο 2§1 και 5 του Συντάγματος) και της αρχής του κοινωνικού κράτους δικαίου (άρ. 25§1 του Συντάγματος).
- 10) Παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου.

Αναφορικά με το πρώτο και τέταρτο ισχυρισμό

- **Επειδή**, στο άρθρο 48 § 3 του Ν. 2238/94, έτσι όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει με το άρθρο 15 §3 του Ν. 3888/10, ορίζονται τα εξής: «Ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματών λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α' έως Ζ' της παρ. 2 του άρθρου 4. Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση».
- **Επειδή**, στην ΠΟΛ 1095/29-4-2011 ορίζεται ότι: «1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010, Φ.Ε.Κ. 175/Α' 30-9-2010, προστέθηκε εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 48 του Κ.Φ.Ε. ν.2238/1994, ως εξής: «Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της, είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις, είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.» 2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του ν.3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του ν.2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματος του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παράγραφο 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά. 3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα. 4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια), καταθέσεις, κλπ. 5. Κατά την εφαρμογή αυτών των διατάξεων, για κάθε υπόθεση που ελέγχεται, πιθανόν να προκύπτουν συγκεκριμένα προβλήματα, τα οποία πρέπει να ελέγχονται και να αντιμετωπίζονται το κάθε ένα ξεχωριστά και μεμονωμένα με τις δικές του ιδιαιτερότητες.

- **Επειδή**, με την **ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015** δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β΄ Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, αναφέρονται τα εξής: «Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και **διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών** αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς. Επιπλέον **ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.** Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.»
- **Επειδή**, στο άρθρο **64 του Ν.4174/2013** ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.»
- **Επειδή**, βασικά στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή η αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοση της, η ερμηνεία τους, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας. (Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2001, παρ. 516 έως 519).
- **Επειδή**, στο άρθρο **65 του Ν.4174/2013** ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».
- **Επειδή**, σύμφωνα με την **884/2016 απόφαση του Β΄ Τμήματος του ΣτΕ**: «..... το βάρος απόδειξης

των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣΤΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση.....»

- **Επειδή**, νομολογιακά έχει κριθεί (ΣΤΕ 884/2016) ότι η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, “τεκμήρια”), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης. Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων (πρβλ. ΣΤΕ 2365/2013 επταμ., 2780/2012 επταμ.)».
- **Επειδή**, σύμφωνα με την Υπ. Οικ. 1089583/ΠΟΛ 1207/9-10-1991 όταν ο φορολογούμενος επικαλείται δάνεια προκειμένου να καλύψει δαπάνες πρέπει σε όλες τις περιπτώσεις, τα δάνεια να αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία.
- **Επειδή**, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 445 και 446 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, τα ιδιωτικά έγγραφα αποκτούν βέβαιη χρονολογία και συνεπώς αποδεικτική δύναμη, εφόσον, μεταξύ άλλων, θεωρηθούν από συμβολαιογράφο ή άλλο δημόσιο υπάλληλο αρμόδιο κατά το νόμο. Με τη βέβαιη χρονολογία ενός εγγράφου, βεβαιώνεται η σύνταξη αυτού πριν από ένα ορισμένο χρονικό σημείο και όχι μετά από ένα χρονικό σημείο. Η προκειμένη διάταξη δικαιολογητικό λόγο έχει την αποτροπή βλάβης σε τρίτους ενόψει της ευχέρειας προχρονολόγησης ή μεταχρονολόγησης των ιδιωτικών εγγράφων.
- **Επειδή**, στην προκειμένη περίπτωση ο προσφεύγων, σε ότι αφορά την πηγή και την αιτία προέλευσης των χρημάτων που βρέθηκαν κατατεθειμένα σε λογαριασμούς του προβάλλει ένα πλήθος ισχυρισμών οι οποίοι, ανά είδος και ανά διαχειριστική περίοδο, αξιολογούνται ακολούθως:

➤ Ως προς την ανάλωση σχηματισθέντος κεφαλαίου προηγούμενων χρήσεων

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι χρηματικά ποσά συνολικού ύψους 50.000,00€ που βρέθηκαν κατατεθειμένα σε λογαριασμό του την πρώτη ελεγχόμενη περίοδο (2005) και συγκεκριμένα 15.000,00€ στις 7/1/2005 και 35.000,00€ στις 27/04/2005 αφορούν χρηματικό κεφάλαιο που είχε σχηματισθεί την περίοδο 2000-2005 και δεν είχε αναλωθεί.

Ο εν λόγω ισχυρισμός δεν δύναται να γίνει αποδεκτός, δεδομένου ότι ο σχηματισμός του μη αναλωθέντος κεφαλαίου, συνίσταται σε έναν τεκμαρτό τρόπο σχηματισμού κεφαλαίου, κατ' εφαρμογή της εκάστοτε ισχύουσας φορολογικής νομοθεσίας. Προσδιορίζεται δε με διαφορετικό τρόπο, ανάλογα με τις χρήσεις που αφορά και σε καμία περίπτωση δεν λαμβάνει υπόψη το σύνολο των πραγματοποιηθέντων κατ' έτος δαπανών, παρά μόνο αυτές που αναγνωρίζονται στον τεκμαρτό προσδιορισμό του. Κατά συνέπεια, δεν απεικονίζει το πραγματικό σχηματισθέν κεφάλαιο του εκάστοτε ελεγχόμενου, όπως αυτό αποτυπώνεται στις κινήσεις των τραπεζικών του λογαριασμών και οι οποίες αντανακλούν την πραγματική και όχι τεκμαρτή περιουσιακή του κατάσταση.

Περαιτέρω, η αόριστη αναφορά σε μη αναλωθέντα κεφάλαια προηγούμενων ετών, χωρίς μάλιστα την προσκόμιση σχετικού πίνακα, δεν αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο που θα μπορούσε γίνει αποδεκτό δια της παρούσης.

➤ Ως προς την επανακατάθεση χρημάτων που προέρχονται από προηγούμενες αναλήψεις

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι μέρος των χρημάτων που κατατέθηκαν σε λογαριασμούς του αφορούσαν ποσά τα οποία είχαν αναληφθεί προγενέστερα εντός της ίδιας χρήσης. Προς επίρρωση του ισχυρισμού του παραθέτει αναλυτικό πίνακα αναλήψεων κατ' έτος, το συνολικό ύψος των οποίων υπερβαίνει τις επικαλούμενες επανακαταθέσεις. Συγκεκριμένα κατ' έτος επικαλείται:

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
ΣΥΝΟΛΟ ΕΝΤΟΣ ΧΡΗΣΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΝ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	62250	190220	370480	422060	260261	169940	18810
ΕΠΑΝΑΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΜΕΤΡΗΤΩΝ (ΜΕΡΟΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΝ ΜΕΤΡΗΤΩΝ) ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΑ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ	33100	104000	303655	368680	196970	162000	16750

Ο εν λόγω ισχυρισμός ωστόσο δεν γίνεται αποδεκτός για τους κάτωθι λόγους:

Επειδή, η συνεχώς και αδικαιολογήτως επαναλαμβανόμενη διαδικασία ανάληψης μετρητών και ολικής ή μερικής επανακατάθεσης αυτών, την οποία επικαλείται ο προσφεύγων δεν συνάδει με την συνήθη πρακτική και τα συναλλακτικά ήθη και επιπλέον πρόκειται για αποσπασματικές πράξεις, για τις οποίες δεν υποβλήθηκε κάποιο συγκεκριμένο στοιχείο που να αποδεικνύει την σύνδεση τους (π.χ. ματαίωσης αγοράς κάποιου καταναλωτικού αγαθού μεγάλης αξίας).

Επειδή, δεν προσκομίστηκε κανένα επίσημο τραπεζικό έγγραφο (extrait, αντίγραφο λογαριασμού) απ'

όπου θα μπορούσε να διαπιστωθεί το αληθές και η ακρίβεια του πίνακα αναλήψεων που επικαλείται ο προσφεύγων.

Επειδή, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει το όνομα του καταθέτη, το οποίο, προκειμένου να γίνει αποδεκτή μια επανακατάθεση, θα πρέπει να ταυτίζεται με το όνομα είτε του προσφεύγοντος, είτε κάποιου στενού συγγενικού του προσώπου.

Επειδή, εφόσον ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το σύνολο των «επανακαταθέσεων» εκάστου ελεγχόμενου έτους προέρχονται από αναλήψεις του ίδιου έτους, λογικό και εύλογο είναι ότι καθόλη τη διάρκεια του έτους το ποσό των καταθέσεων να ισούται ή να υπολείπεται έναντι των επικαλούμενων αναλήψεων. Εν προκειμένω, παρατηρείται ότι σε αρκετές από τις υπό κρίση περιόδους αυτό δεν ισχύει. Συγκεκριμένα στη χρήση 2005 ο προσφεύγων επικαλείται επανακαταθέσεις κατά τη διάρκεια της χρονιάς συνολικού ύψους 33.100,00€, εκ των οποίων ποσό ύψους 20.100,00€ φέρεται να είχε επανακατατεθεί έως τις 20-09-2005. Οι επικαλούμενες ωστόσο αναλήψεις, έως τις 20-09-2005, ανέρχονταν μόλις στο ποσό των 10.300€, γεγονός που καταδεικνύει την αβασιμότητα του εν λόγω ισχυρισμού. Ομοίως στην χρήση 2006 από τις επικαλούμενες αναλήψεις δεν καλύπτεται η κατάθεση στις 4/1/2006 ύψους 7.000€ καθώς και μέρος της κατάθεσης στις 17/7/06 ύψους 29.490€ (εκ του συνολικού ποσού κατάθεσης 35.000,00€). Σε ότι αφορά τη χρήση 2007, από τις επικαλούμενες αναλήψεις δεν καλύπτεται μέρος της κατάθεσης στις 11/9/2007 ύψους 28.900€ (εκ του συνολικού ποσού κατάθεσης 57.000,00€).

➤ Ως προς τα άτοκα δάνεια

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ένα μέρος των τραπεζικών καταθέσεων προέρχεται από την σύναψη άτοκου δανείου με τον ιδιώτη . . και τον επιτηδευματία . .. Προς επίρρωση του εν λόγω ισχυρισμού προσκομίζει αντίγραφα των από 9/8/2005 & 14/09/2006 συμβάσεων άτοκου δανείου μεταξύ του ίδιου και του πατέρα του . . , καθώς και το από 10/02/2011 ιδιωτικό συμφωνητικό αναγνώρισης χρέους με τον κ. . . .

Ωστόσο, ο εν λόγω ισχυρισμός απορρίπτεται ως ατεκμηρίωτος δεδομένου ότι οι ως άνω επικαλούμενες συμβάσεις δανείου δεν δύναται να αποτελέσουν ισχυρά τεκμήρια, καθώς *δεν φέρουν βέβαιη χρονολογία*, με θεώρηση από δημόσια αρχή ή από συμβολαιογράφο.

Περαιτέρω, σύμφωνα με την έκθεση ελέγχου, τα εν λόγω δάνεια δεν έχουν καταχωρηθεί στα βιβλία του προσφεύγοντος, αλλά ούτε και στους σχετικούς κωδικούς των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος των αντισυμβαλλομένων.

Τέλος, ο προσφεύγων δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο σχετικά με τη αποπληρωμή των ανωτέρω επικαλούμενων δανείων.

➤ Ως προς τις επιστροφές χρημάτων από ανεκτέλεστα έργα

Ο προσφεύγων, στο πλαίσιο δικαιολόγησης των καταθέσεων του, που φέρουν όνομα καταθέτη τρίτο πρόσωπο, επικαλείται επιστροφές χρημάτων συνολικού ύψους 60.400,00€ που είχε δώσει σε

προηγούμενο χρόνο σε μετρητά για έργα που τελικά δεν εκτελέστηκαν. Προς επίρρωση του ισχυρισμού προσκομίζει δύο υπεύθυνες δηλώσεις τρίτων προσώπων και συγκεκριμένα του κ. . . και του κ. . . , οι οποίοι συνηγορούν στον εν λόγω ισχυρισμό, αναφέροντας ο μιν πρώτος ότι η επιστροφή αφορούσε ματαίωση αγοράς επαγγελματικού αυτοκινήτου και ο δεύτερος ότι αφορούσε ματαίωση έκδοσης οικοδομικής άδειας. Περαιτέρω, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι μεταφορές χρημάτων συνολικού ύψους 62.000,00€ από λογαριασμό του κ. . . σε δικό του λογαριασμό αφορούν επίσης επιστροφή χρημάτων, λόγω υπαναχώρησης του κ. από μια συμφωνία εκτέλεσης έργου που είχαν συνάψει μεταξύ τους.

Οι εν λόγω ισχυρισμοί ωστόσο δεν γίνονται αποδεκτοί, καθώς ο προσφεύγων δεν προσκόμισε στον έλεγχο, αλλά ούτε και στην υπηρεσία μας κανένα συγκεκριμένο στοιχείο (συμφωνητικό, παραστατικό τραπέζης) που να αποδεικνύει την βασιμότητα του ισχυρισμού αυτού, παρά μόνο επικαλείται το γεγονός της επιστροφής των χρημάτων από ανεκτέλεστα έργα, χωρίς ούτε καν να αναφέρει τα έργα αυτά. Αναφορικά με τις προσκομισθείσες υπεύθυνες δηλώσεις του άρθρου 8 του Ν. 1599/1986, αυτές δεν επαρκούν ως αποδεικτικά στοιχεία, καθώς δεν αναφέρουν συγκεκριμένα στοιχεία για το είδος της συναλλαγής και επίσης δεν προσδιορίζουν χρονικά την αρχική απόδοση του εκάστοτε χρηματικού ποσού, παρά μόνο γίνεται αναφορά στον χρόνο επιστροφής του.

➤ Ως προς τις προεξοφλήσεις επιταγών και τον τραπεζικό δανεισμό.

Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι συγκεκριμένα ποσά που κατατίθενται σε λογαριασμό του στις χρήσεις 2009 & 2010 με την αιτιολογία «*χορήγηση 32111894051*» αφορούν προεξοφλήσεις τραπεζικών επιταγών πελατών του. Αντίστοιχες καταθέσεις με την ίδια αιτιολογία στην χρήση 2008 ύψους 45.000€ ο προσφεύγων τις δικαιολογεί ως τραπεζικό δανεισμό, προσκομίζοντας δανειακές συμβάσεις που συνάφθηκαν μεταξύ του ιδίου και διαφόρων Τραπεζών (Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου , ... Τράπεζας, ...). Αναφορικά με τον επικαλούμενο «*τραπεζικό δανεισμό*» ύψους 45.000,00€ στην χρήση 2008 και από την επισκόπηση των δανειακών συμβάσεων προκύπτει ότι αναφέρονται σε διαφορετικά χρηματικά ποσά και κυρίως σε διαφορετικές περιόδους (2006 και 2010) και δεδομένου ότι έχουν συναφθεί με άλλες τράπεζες, *πλην της*, η εκταμίευση αυτών δεν επαληθεύεται, καθώς στην από ...2017 έκθεση ελέγχου εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. ... δίδονται στοιχεία μόνο από την τράπεζα

Τέλος, σε ότι αφορά τις προεξοφλήσεις των τραπεζικών επιταγών, ο προσφεύγων δεν προσκομίζει στοιχεία από τα οποία θα προέκυπτε ο κομιστής των επιταγών και η ημερομηνία εξόφλησής αυτών, ορθώς οι εν λόγω εισροές στους λογαριασμούς θεωρήθηκαν από την φορολογική διοίκηση πρωτογενείς καταθέσεις και συνυπολογίστηκαν στον προσδιορισμό της φορολογητέας ύλης των ετών 2009 & 2010.

➤ Ως προς τις εισροές χρημάτων – ακαθάριστα έσοδα που αφορούν προηγούμενες ή επόμενες χρήσεις

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι καταθέσεις ύψους 10.000,00€ στη χρήση 2006, 92.200,00€ στην χρήση 2007, 329.000,00€ στη χρήση 2008, 235.713,00€ στην χρήση 2009 & 135.800,00€ στην χρήση 2010 αφορούν ακαθάριστα έσοδα προηγούμενων ή επόμενων χρήσεων από πωλήσεις ακινήτων.

Ο εν λόγω ισχυρισμός ωστόσο στην πλειοψηφία των περιπτώσεων δεν επαληθεύεται, καθώς ούτε από την αιτιολογία των κινήσεων προκύπτει το όνομα του καταθέτη ή ο αριθμός του συμβολαίου αλλά ούτε και ο προσφεύγων προσκόμισε τα αντίστοιχα καταθετήρια, απ' όπου θα προέκυπταν τα στοιχεία αυτά.

Σε δύο περιπτώσεις καταθέσεων (ποσού 50.000€ από τον . . στις 11/05/2009 και ποσού 25.000€ στις 23-6-2009 από τον . .), όπου από την αιτιολογία προκύπτουν τα στοιχεία του καταθέτη ο εν λόγω ισχυρισμός δεν γίνεται εντούτοις αποδεκτός καθώς τα προσκομισθέντα αντίγραφα συμβολαίων πώλησης δεν φέρουν υπογραφές των αντισυμβαλλομένων και αριθμό συμβολαίου, έτσι ώστε να διαπιστωθεί η ακρίβεια και η ορθότητα αυτών.

➤ Ως προς την ρευστοποίηση Ασφαλιστικών – Τραπεζικών προϊόντων

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι κάτωθι πιστωτικές κινήσεις στον τραπεζικό του λογαριασμό με αρ. αφορούν ρευστοποίηση ασφαλιστικών – τραπεζικών προϊόντων.

<u>Ημερομηνία</u>	<u>Αιτιολογία</u>	<u>Ποσό</u>
13/04/2010	KATAVOLI EXAGORAS	7.410,91
13/04/2010	KATAVOLI EXAGORAS	547,23
13/04/2010	KATAVOLI EXAGORAS	840,17
13/04/2010	KATAVOLI EXAGORAS	1.704,11
13/04/2010	KATAVOLI EXAGORAS	3.902,29
13/04/2010	KATAVOLI EXAGORAS	4.563,83
21/01/2008	MATURITY ISINXS.....	10.166,67
27/01/2011	SAL/.../LFR/COMMAX.....	2.990,35

Επιπλέον, ο προσφεύγων προσκομίζει τα υπ' αριθμ. ... (κάλυψη μικτής ασφάλισης ζωής εφάπαξ ασφάλιστρου και επενδυτικός λογαριασμός profit lock gold), ... (κάλυψη μικτής ασφάλισης ζωής εφάπαξ ασφάλιστρου και επενδυτικός λογαριασμός σύνταξης profit lock) και (πρόγραμμα σύνταξη invest) ασφαλιστικά συμβόλαια, τα οποία σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του εν συνεχεία ρευστοποιήθηκαν και προέκυψαν ως εκ τούτου οι σχετικές κινήσεις στον υπ' αριθμόν τραπεζικό λογαριασμό.

Από την επισκόπηση των ασφαλιστικών συμβολαίων σε συνδυασμό με τις ως άνω καταθέσεις προκύπτει συσχέτιση μεταξύ τους. Σε κάθε περίπτωση και από την αιτιολογία της κατάθεσης (KATAVOLI EXAGORAS) δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί πρωτογενής κατάθεση και ως εκ τούτου ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος σε ότι αφορά τις καταβολές της 13/04/2010 γίνεται αποδεκτός δια της παρούσης απόφασης. Για τον ίδιο ως άνω λόγο, δη από την αιτιολογία της έτερης κατάθεσης στις 21/01/2008 «maturity» γίνεται δεκτό ότι το κατατεθειμένο ποσό των 10.166,67€ στον ανωτέρω λογαριασμό του προσφεύγοντος είναι προϊόν ρευστοποίησης τραπεζικού προϊόντος και όχι πρωτογενής κατάθεση.

Σε ότι αφορά την κατάθεση της 27/01/2011 ο προσφεύγων δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο, προς απόδειξη των ισχυρισμών του, ενώ και από την αιτιολογία της τράπεζας δεν δύναται να εξαχθεί ασφαλές συμπέρασμα σχετικά με την αιτία της κίνησης αυτής.

Κατόπιν των ανωτέρω, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος αναφορικά με την μη απόδειξη εκ μέρους της

φορολογικής διοίκησης της προσαύξησης περιουσίας γίνεται εν μέρει αποδεκτός σε ότι αφορά την ρευστοποίηση των ασφαλιστικών τραπεζικών προϊόντων στις 13/04/2010 ποσού 18.968,54€ και στις 21/01/2008 ποσού 10.166,67€.

Ως εκ τούτου, το ύψος της προσαύξησης περιουσίας του προσφεύγοντος για τα υπό κρίση έτη προσδιορίζεται ως εξής:

	ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΩΤΟΓΕΝΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ (βάσει απόφασης)	ΔΗΛΩΘΕΝΤΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ (πλέον Φ.Π.Α. & μείον Παρακρ. Φόροι)	ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ (βάσει απόφασης)
ΧΡΗΣΗ 2005	166.100,00€	102.942,75€	63.157,25 €
ΧΡΗΣΗ 2006	347.600,00€	244.157,67€	103.442,33 €
ΧΡΗΣΗ 2007	544.855,03€	364.015,14€	180.839,89 €
ΧΡΗΣΗ 2008	950.930,00€	189.733,28€	761.196,72 €
ΧΡΗΣΗ 2009	744.648,04€	303.427,59€	441.220,45€
ΧΡΗΣΗ 2010	432.070,38€	15.071,47€+ 36.000€ (N. 4446/2016)	380.998,91€

Ωστόσο, οι προσβαλλόμενες πράξεις, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, δη οι υπ' αρ. ... & .../....2017 οριστικές πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού έκτακτης εισφοράς αφορούν τα οικ. έτη 2008 και 2010 αντίστοιχα, για τα οποία δεν γίνονται δεκτοί οι ανωτέρω ισχυρισμοί του προσφεύγοντος.

Αναφορικά με το δεύτερο ισχυρισμό

- **Επειδή**, σύμφωνα με το **άρθρο 6 του Ν. 2690/99** (Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας): «1. Οι διοικητικές αρχές, πριν από κάθε ενέργεια ή μέτρο σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων συγκεκριμένου προσώπου, οφείλουν να καλούν τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του, εγγράφως ή προφορικά, ως προς τα σχετικά ζητήματα».
- **Επειδή**, στο **άρθρο 28§1 του Ν. 4174/13** (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας) ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση κοινοποιεί εγγράφως στο φορολογούμενο τα αποτελέσματα του φορολογικού ελέγχου και τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου, ο οποίος πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένος. Ο φορολογούμενος δύναται να ζητά να λαμβάνει αντίγραφα των εγγράφων, στα οποία βασίζεται ο διορθωτικός προσδιορισμός φόρου. Ο φορολογούμενος έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει

εγγράφως τις απόψεις του σχετικά με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου εντός είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίηση της έγγραφης γνωστοποίησης».

- **Επειδή**, στην υπό εξέταση περίπτωση ο προσφεύγων αναιτιολόγητα υποστηρίζει ότι δεν του δόθηκε το δικαίωμα να εκφράσει τις απόψεις του σε ότι αφορά τις διαπιστώσεις του ελέγχου. Η φορολογική διοίκηση κάλεσε κατ' επανάληψη τον προσφεύγοντα να εκφράσει τις απόψεις του, όπου, είτε δεν ανταποκρίθηκε, είτε ανταποκρίθηκε πλημμελώς. Συγκεκριμένα, η Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. Θεσσαλονίκης επέδωσε στον προσφεύγοντα το με αριθ. .../2016 Υπηρεσιακό Σημείωμα Ελέγχου (Υ.Σ.Ε), με την συνημμένη σε αυτό Κλήση Προς Ακρόαση, καλώντας του να παρέχει εξηγήσεις, στο οποίο ωστόσο ουδέποτε ανταποκρίθηκε, παρά την παράταση που του δόθηκε. Εν συνεχεία, η Δ.Ο.Υ. ..., τηρώντας την διαδικασία του άρθρου 28 του Ν. 4174/13, εξέδωσε το με αριθ. .../2016 Σημείωμα Διαπιστώσεων και τις σχετικές Προσωρινές Πράξεις Προσδιορισμού Φόρων και Εισφορών, το οποίο επιδόθηκε στον προσφεύγοντα στις ...-2016. Με το ανωτέρω σημείωμα ο προσφεύγων καλείτο εντός είκοσι (20) ημερών να υποβάλει εγγράφως τις απόψεις-αντιρρήσεις του σχετικά με τις διαπιστώσεις του φορολογικού ελέγχου. Ο προσφεύγων, ανταποκρινόμενος στο Σημείωμα Διαπιστώσεων, υπέβαλε εκπρόθεσμα το με αρ. πρωτ. .../-2017 υπόμνημα, με το οποίο προέβαλε τις αντιρρήσεις του, χωρίς ωστόσο να προσκομίσει επαρκή στοιχεία, τα οποία θα μπορούσαν να διαφοροποιήσουν την αρχική κρίση του ελέγχου.

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παραβίασης του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Αναφορικά με το τρίτο ισχυρισμό

- **Επειδή**, σύμφωνα με το **άρθρο 72 παράγραφος 11 του Ν. 4174/13**: «Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϊσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν..... Όπου σε κείμενες διατάξεις ουσιαστικού φορολογικού δικαίου, που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, προβλέπεται προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου, πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, πράξεις επιβολής προστίμων και κάθε άλλη συναφή πράξη, **η παραγραφή διακόπτεται με την έκδοσή τους**»
- **Επειδή**, με τις διατάξεις του άρθρου **84 του Ν.2238/1994** (Κ.Φ.Ε.), ορίζεται ότι:« **1.**Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας **4.** Το

δικαίωμα του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων και πρόσθετων φόρων για φορολογικές παραβάσεις παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας, εφόσον η μη ενάσκησή του, έστω και κατά ένα μέρος, οφείλεται: β) Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 68 του Ν.2238/1994, ανεξάρτητα από το εάν έχει εκδοθεί και κοινοποιηθεί ή όχι αρχικό φύλλο ελέγχου Όταν τα συμπληρωματικά στοιχεία περιέρχονται στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας το τελευταίο έτος της παραγραφής, ο χρόνος αυτής παρατείνεται για ένα ακόμη ημερολογιακό έτος.

- **Επειδή**, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου **68 παράγραφος 2 του Ν.2238/1994** (Κ.Φ.Ε.) : «Φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, εάν: α) από συμπληρωματικά στοιχεία που περιήλθαν σε γνώση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του φορολογουμένου υπερβαίνει αυτό που έχει περιληφθεί στο προηγούμενο φύλλο ελέγχου, β) ή γ) Στις πιο πάνω περιπτώσεις το νέο φύλλο ελέγχου εκδίδεται για το άθροισμα του εισοδήματος που προκύπτει από το προηγούμενο φύλλο ελέγχου, καθώς και αυτού που εξακριβώθηκε με βάση τα πιο πάνω στοιχεία. Αν εκδοθεί το πιο πάνω φύλλο ελέγχου, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 70.»
- **Επειδή**, στην προκειμένη περίπτωση, το δικαίωμα του δημοσίου για καταλογισμό δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή, δεδομένου ότι οι ανωτέρω διατάξεις ανά κρινόμενο έτος τυγχάνουν εφαρμογής ως ακολούθως:

- Οικονομικό έτος 2006: Εν προκειμένω, τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις περί δεκαετούς παραγραφής του άρθρου 84§4 του Ν. 2238/94 με παράταση ενός επιπλέον έτους, καθώς η με αριθμό .../2016 Πληροφοριακή Έκθεση Ελέγχου Εισοδήματος - Κ.Β.Σ της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, από την οποία προέκυπτε ότι το εισόδημα του προσφεύγοντος υπερέβαινε το δηλωθέν, αποτέλεσε συμπληρωματικό στοιχείο για τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ..., το οποίο περιήλθε σε γνώση του το τελευταίο έτος παραγραφής. Ως εκ τούτου, το δικαίωμα του δημοσίου για καταλογισμό φόρων για το οικονομικό έτος παραγράφεται στις .../2017.

- Οικονομικά έτη 2007, 2008, 2009 & 2010: Στην προκειμένη περίπτωση επίσης τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις περί δεκαετούς παραγραφής του άρθρου 84§4 του Ν. 2238/94, δεδομένου ότι η με αριθμό .../2016 Πληροφοριακή Έκθεση Ελέγχου Εισοδήματος - Κ.Β.Σ της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, αποτέλεσε στοιχείο για τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ..., Κατά συνέπεια, το δικαίωμα του δημοσίου για καταλογισμό φόρων για τα οικονομικά έτη παραγράφεται στις 31/12/2017, 31/12/2018, 31/12,2019 & 2020 αντίστοιχα.

- Οικονομικό έτος 2011: Εν προκειμένω, τυγχάνουν εφαρμογής οι συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 84§1 & 4 του Ν. 2238/94, καθώς η με αριθμό .../2016 Πληροφοριακή Έκθεση Ελέγχου Εισοδήματος - Κ.Β.Σ της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ αποτέλεσε συμπληρωματικό στοιχείο για τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ..., το οποίο περιήλθε σε γνώση του το τελευταίο έτος της πενταετούς παραγραφής (άρθρο

84§1), με αποτέλεσμα το δικαίωμα του δημοσίου για καταλογισμό να παρατείνεται για ένα ακόμη ημερολογιακό έτος. Ως εκ τούτου, το δικαίωμα του δημοσίου για καταλογισμό φόρων και προστίμων για το οικονομικό έτος 2011 παραγράφεται στις 31/12/2017.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παραγραφής του δικαιώματος του δημοσίου για καταλογισμό φόρων κρίνεται ότι προβάλλεται αλυσιτελώς και απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμος.

Αναφορικά με το πέμπτο, έκτο, έβδομο, όγδοο, ένατο και δέκατο ισχυρισμό

- **Επειδή**, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣΤΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.
- **Επειδή**, σύμφωνα με το άρθρο 9§2 του Ν. 4174/2013 οι ερμηνευτικές εγκύκλιοι είναι **δεσμευτικές** για τη Φορολογική Διοίκηση, έως ότου ανακληθούν ρητά ή τροποποιηθούν, λόγω αλλαγής της νομοθεσίας.
- **Επειδή**, σε κάθε περίπτωση και όλως επικουρικώς, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Υ Μ Ε

Την απόρριψη της υπ' αρ. .../...-2017 ενδικοφανούς προσφυγής του .. του .. με Α.Φ.Μ. ..., καθώς αν και με την παρούσα απόφαση τροποποιείται το ύψος της προσαύξησης περιουσίας για τα οικ. έτη 2009 και 2011, αυτό δεν επηρεάζει τις προσβαλλόμενες υπ' αρ. ... & .../...-2017 οριστικές πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού έκτακτης εισφοράς, οι οποίες αφορούν τα οικ. έτη 2008 & 2010.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΝΤΟΣ– ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΑ ΠΟΣΑ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ

Οικονομικό έτος 2008

<u>ΕΙΔΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ</u>	<u>ΠΟΣΟ</u>
Έκτακτη Εισφορά ν. 3758/2009	5.000€
Πρόσθετη Εισφορά λόγω ανακρίβειας	6.000€
<u>ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ</u>	<u>11.000€</u>

Οικονομικό έτος 2010

<u>ΕΙΔΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ</u>	<u>ΠΟΣΟ</u>
Έκτακτη Εισφορά ν. 3833/2010	4.830,41€
Πρόσθετος Εισφορά λόγω ανακρίβειας	5.796,49€
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ	10.626,90€

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με την νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές αντίγραφο

Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ

Σημείωση :

Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.